

Kéziratok — megyénkről

Komárom megye közgyűjteményeiben őrzött kéziratok lelőhely-katalógusa

A tatabányai József Attila Megyei Könyvtár 1973-ban jelentette meg *Komárom megye közgyűjteményeinek helyismereti katalógusa* című kiadványát, hogy általa is segítséget adjon a honismereti mozgalomnak, s tájékoztassa a megye története és jelene iránt alaposabban érdeklődőket.

A mostani kiadvány — az előző folytatásaként és ugyanezzel a céllal — a helyismereti vonatkozású *kéziratokat* veszi számba a Komárom megyei lelőhelyek alapján. A szerkesztő, *Tapolcainé Sáray Szabó Éva* az útmutatóban elmondja, hogy az intézményi és a magán-kutatások, a pályázatok, a középiskolai tanulmányi versenyek, a felsőoktatási hallgatók szakdolgozatai, disszertációi olyan öröndetes mértékben gyarapították a helyismereti témájú kéziratok gyűjteményeit, hogy számbavételük és megismertetésük érdemesnek és szükségesnek mutatkozott. A jegyzék megjelentetését a Hazafias Népront Komárom megyei Honismereti Bizottsága is szorgalmazta.

E kötet megszületését a megyei könyvtár évek óta céltudatosan végzett gyűjtő és feltáró munkája tette lehetővé. Az intézmény helyesen értelmezte helyismereti feladatkörét, a publikált kiadványokon kívül gondosan felkutatta és regisztrálta a kéziratos munkákat is. Az útmutató szerint a megyei könyvtár több kutató egyelőre még íróasztalfiókban levő munkáját is számon tartja; remélhetőleg ezek előbb-utóbb megjelennek, vagy legalábbis bekerülnek a megyei könyvtár helyismereti gyűjteményébe. Számontartásuk mindenesetre megnyugtató.

A bibliográfia 683 tételben tárja fel a kéziratokat, a szerzők, illetve címek betűrendjében sorolva fel a dokumentumokat. Minden tétel tartalmazza a lelőhely vagy a lelőhelyek megjelölését is, s ez azért nagyon fontos, mert nélküle a kiadvány tájékoztató értéke igen nagy csorbát szenvedne. Figyelemre méltó, hogy a lelőhelyek között nemcsak a három nagy múltú megyei közgyűjtemény (levéltár, múzeum, könyvtár) szerepel, hanem négy városi könyvtár (Esztergom, Komárom, Oroszlány, Tata), továbbá oktatási intézmények is (Esztergomi Tanárképző Főiskola, a tatabányai Pedagógus Továbbképző Intézet, a kistérségi Táncsics Mihály Gimnázium). A kéziratok téma szerinti, továbbá települések, szerzők, valamint műfajok szerinti áttekintését nagyon modern és gondos, egységes mutató teszi lehetővé. A tételek címleírásai egységesek, és jól eligazítják a keresőt.

A címleírásokban gazdag anyag tükröződik. Feltűnik például, hogy az egyik kisközség, Kerékteleki milyen változatos néprajzi irodalmat mondhat magáénak a kistérségi Táncsics Mihály Gimnázium honismereti szakkörének jóvoltából. Néhány gyűjtő (*Lánczoss Zoltán, Turi Róbert*) kiterjedt és sokoldalú helyismereti munkálkodással büszkélkedhet. Nem tetszik azonban a kiadvány provinciális ízű címe a felesleges gondolatjellel. Szabatosabb lett volna így: *Kéziratok Komárom megyéről*. Alcímként pedig csupán ennyi: *Lelőhely-katalógus*.

Öröndetes, hogy egy megyei könyvtár eljutott már a helyismereti irodalom ilyen mélységű feltárásiáig. Önkéntelenül is kíváncsivá teszi ezzel az érdeklődőt: hogyan folytatja munkáját tovább? A legutóbbi kiadvány óta sokat bővült a számba vett intézmények köre. A megyei könyvtárak hovatovább arra is gondolhatnak, hogy az egyházi intézmények levéltárait is bevonják a helyismereti adagyűjtésbe, sőt az egyes historia domusok, egyházközségi és rendházi krónikák is sok értékes községtörténeti adatot tartalmazhatnak. Érdemes lesz ezekre is gondolni.

A kiadványt a megyei könyvtár rotázeme igen szép kivitelben sokszorosította. (*József Attila Megyei Könyvtár, Tatabánya, 1979. 145 l.*)

Páldy Róbert